

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:
Pe an 48
Pe 6 luni 24
Pe 3 luni 12

IN STRAINATATE:
Pe an 60

INSERTIUNI SI RECLAME:
Linia de 30 litere petit, pagina IV, 2 bani,
pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi
Reclame 2 lei noi linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

BIUROUL REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI: PALATUL „DACIA.”

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nul Haasen-
stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10.
A. Oppel în Vienna, Seubenhofstr. 2; Rudolf
Mosse în Vienna, Seilerstätte 2; Vincenz
Hrdicka în Vienna, Teinfaltgasse 17; Philipp
Lab în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang
& Comp. în Pesta și Havas-Lafitte-Bullier &
Comp. în Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenția Havas).

Constantinopol, 13 Februarie.

D-nii Christici și Pertew-effendi sunt așteptați aici pentru Dominică.

Muntenegru refuză a trimite un delegat la Constantinopol. El persistă de a voi să negocieze la Viena.

Londra, 13 Februarie, sâmb.

Camera comunelor. D-nul Montagu anunță că va adresa o interpelare guvernului asupra chestiunii de a ști, dacă marchizul de Salisbury a declarat că Grecii din Turcia au dreptul de a se reșcuța, dacă ar crede că reușesc.

D-nu Burke, sub-secretar de Stat la departamentul afacerilor externe, zice, că n'a primit detalieri relative la căderea lui Midhat-pașa. El adaugă, că guvernul a fost avisat, că căderea marelui vizir nu va aduce schimbări în politica interioară a Turciei și că reformele vor fi executate.

Sir Northcote, cancelarul echivierului răspunzând d-ului Samuelson, constată, că la 20 Noembrie, o depeșă a lordului Loftus, ambasadorul Angliei la St. Petersburg, conține expresiunea asiguratorie pacifice ce țara a însărcinat pe ambasadorul englez a le comunica lordului Beaconsfield.

Belgrad, 14 Februarie.

D-nii Christici și Metić, consilierii Statului, au plecat astăzi la Constantinopol în calitate de plenipotențiar, spre a urma negocierile relative la pace. Ei sunt întovărășiți de un interpret, d-nul Bacsić.

Un decret princiar convoacă Senpcina în sesiune extraordinară la Belgrad pentru ziua de 26 Februarie. Tot acest decret fixează alegerile generale pentru 20 al lunii curente.

Londra, 14 Februarie, dimineața.

Jurnalele engleze spun că Edhem-Pașa arată multă conștiență în încheierea păcii cu Serbia în urma voiajului d-ului Christici la Constantinopol.

Tot acele jurnale anunță că Pörta e decisă a concede Muntenegrului rectificarea frontierelor, pe care pretinde.

Viena, 14 Februarie, 8 ore seara.

Camera reprezentanților, după o discuțiune viă, a adoptat cu o mare majoritate proiectul de a deschide guvernului un credit de 600 mii florini în vederea viitoarelor expoziții la Paris.

Londra 14 Februarie, seara.

Printre o depeșă cu data de 15 Mai 1876, lordul Derby informase pe Mussurus-Pașa, ambasador al Turciei la Londra, că cu totă

respingerea de către Anglia a memorandumului din Berlin, circumstanțele și sentimentele țării s'au schimbat astfel de la rebelul Crimeei în cât Pörta putea conta numai pe sprijinul moral al guvernului Reginei în cazul când dificultățile pendinte nu ar fi rezolvate.

Roma, 44 Februarie.

Midhat-Pașa a hotărât a locui în Neapole.

Geneva, 14 Februarie.

Inundațiunii mari a loc în Elveția.

Paris, 14 Februarie.

O exploziune de gaze a avut loc la una din minele de la Grassesac, departamentul Hérault.

Din șese-șeci lucrători, care lucrau în această mină, numai cinci au scăpat de moarte.

EPISTOLELE UNUI IEȘAN

I.

Domnule redactor,

Constituțiunea prevede în unele din numeroasele și mlădioasele sale paragrafuri, că instituțiunile noastre sunt întemeiate pe un control mutual.

Guvernul controlează pe cetățeni, Camerele controlează pe guvern și țera pe Camere.

Așa cel puțin stă scris.

La serviciul acestui sistem cam pesimist și prepușnic, tot Constituțiunea a pus o presă liberă, menită a forma lumina și a dirige opinia publică, fără care atata controlare ar fi cu neputință.

Aceasta fiind netăgăduit, iau îndrăzneala mare de a mă îndrepta către d-voastră, ca să mă luminați în privința unor fenomene politice, a unor chestiuni, ce nouă leșenilor ne vin greu de deslușit din fundul depărtatei noastre provincii.

Mai înainte de toate am dori să știu, dacă e bine și conform cu cerințele experienței politice să avem atâtea partide în mica noastră țară.

Anglia are pe Whig și pe Tory. America pe democrați și pe republicani, Austria pe federaliști și pe centraliști, noi însă avem conservatori, liberali, conservatori-liberali-radicali, liberi și independenți și în ultimele zile s'a mai născut și centrul (conservator-liberal-democrat).

Unii din noi cred că o dreaptă și o stingă sunt de ajuns, alții, dar aceștia sunt niște pesimisti, că stanga și dreapta chiar sunt un lux, ce nu stă în raport cu capitalul nostru intelectual și politic; dar în fine nimeni nu poate împedea ploaia să producă ciuperca și libertatea să producă partide, și dacă un om, fiind conservator, mai vrea să fie și liberal, sau fiind deja liber, mai vrea să fie și independent, aceasta stă în voia lui.

Nu mă pot însă opri de a constata că aceste titlatură, din dosul cărora se ascund adesea apetiturile personale, iar nu interese generale, au pierdut cel puțin la noi în țară din prestigiul lor și lumea începe a crede, că este vreme de a părăsi abstracțiunile goale și de a muta luptele politice din sfera marilor principii ce ne par câștigate și rescâștigate prin Constituțiune, pe terenul mai restrâns al legilor speciale.

Cu modul acesta am putea controla nu numai pe cei ce sunt la guvern, ci și pe cei ce vor să vie la guvern; alt-fel vom păți tot-d'auna ceea ce pătimim astăzi.

Când s'a format coalițiunea ce a resturnat pe L. Catargiu, ea a crezut că a zis tot, când ș'a dat titlul pompos de liberalo-națională, și ce e mai nostim, e, că o mare parte din țară a primit de bună această mistificațiune.

N'o tăgăduim: e frumos de a fi liberal, frumos de a fi național, dar dacă în loc de a se mulțumi cu un program atât de vag, țera ar fi pus coalițiunei d. ex. următoarele întrebări:

Ce are de gând ea a face cu învățământul public? Vrea ea copiii noștri să fie ca pînă acum prada ignoranței necontrolate; vrea ea ca prin tîrguri avocații și prin sate notarii să exploateze prin un soi de manopere întreaga populațiune, menținînd-o în starea actuală de indolență? S'eu vrea ea să dea învățământului tendinți mai practice și mai silitoare, în cât o activitate mai productivă să dea Românilor ne-

ternarea materială, fără de care ori ce politică nu este de cât o amară decepțiune?

Vrea ea să dea țerei o noă organizațiune administrativă, ce, simplificînd mecanismul, ar micșora plaga burocrației și ar permite finanelor de-a scăpa de sinecurele ce le înecă fără folos pentru prezent și fără speranță pentru viitor? S'eu umblînd ea după popularitate, vrea să menție starea de lucruri actuală, ce amintesc ultimele timpuri ale Bysanției, unde jumătate din populațiune era compusă de oameni în slujbă și jumătate de oameni, ce intrigau ca să le ia locurile?

Are ea un plan financiar oare-care sau mărginindu-se în strigătul vag de economie, intră ea nepregătită în tr'o situațiune destul de grea gîndind că banii se vor grăbi a curge în casele Statului la apelurile apocaliptice ale d-lor C. A. Rosetti și Carada?

O repet: țera ar fi trebuit să pue aceste și multe alte întrebări încă. Dacă cu formele luate de pe cutiile de chibrituri, cum a zis un om de spirit, nu se merge tocmai departe.

Și nici nu am mers departe. Cine va alătura promisiunile coalițiunei cu bilanțul rezultatelor obținute în 10 luni, va fi cuprins de o stranie mirare.

În administrațiune au resturnat pur și simplu legea lui Catargiu și în loc de 1400 de primari avem iară 3300 de primari. Cine trăiesce însă pe la țară și știe, ce e un primar rural nu va admira, cred, geniala reformă a d-lui Vernescu.

În Finanțe, s'au desorganizat vr'o câte-va servicii și s'a făcut o economie de câte-va milioane, fără ca să vedem nici cea mai mică umbră de idee financiară pornind; se vede, coalițiunea tinde la principiul salvator, că nu ne trebuie idei când avem inspirațiunii patriotice.

În chestiile militare s'au vîndut 20,000 de căciule și s'a dat d-lui Slăniceanu un cordon și 10,000 de franci.

În privința învățământului, s'a prezentat o lege pe care autorul

Insuși a retras-o, găsind-o nesuficientă.

S'a mai dat sub judecată și 11 ministrii.

Ei bine, d-le redactor, nu găsiți, că jucăm un joc periculos și că e ridicul de-a schimba zilnic fațada casei noastre, atunci când nu avem în ea nici măcar un pat ca să ne odihnim truditul nostru trup?

Noi o credem în Iași, și de aceea lăsînd partidele să fie partide, mă voi încerca a provoca în viitorile mele epistole o discuțiune — nu asupra principiilor generale, căci în această privire suntem prea bogăți, d'era asupra reformelor reale ce ne trebuiesc și fără care vom rămînea săraci, chiar dacă am da sub judecată 22 de ministrii și chiar dacă am vinde nu 20,000, d'era 200,000 de căciule.

Un leșan.

LISTELE ELECTORALE

II.

Etă acel articol cum era în proiect (art. 10): „Termenii din art. 33 din lege prin înțelegeri cu cele alte consilii comunale din județ însemneză numai prin corespondința oficială cu primarii comunelor rurale privitoare la formarea și completarea listelor.”

Ceva mai mult, d. E. Lapati negăsind încă textul de clar, adăogi un amendament pe care l'esplică astfel:

„Dacă am lăsa ca fie-care consiliu comunal rural să și publice listele sale cu doi sau trei alegători, căci negreșit într'o comună rurală nu pot să fie mai mulți de doi sau trei alegători pentru colegiul întîiu și al doilea, dacă am lăsa această sarcină consiliilor comunale rurale, apoi legiuitorul nu și-ar mai atinge scopul său, pentru că de ce oare se publică listele electorale? Pentru ca toți acei cari au drept în acel colegiu, să poată vedea cari sunt membrii acelui colegiu, dacă sunt bine sau rău înscriși, să vază dacă au ramas n'inscriși acei cari se cunosc că au dreptul să facă parte din acele colegiuri. Dacă dară s'ar așia de fie-care comună rurală din județ aceste liste, cari s'ar rădica la două sau trei sute, să ne închipuim că un primar înscrie în listă pe un proprietar oare-care; acum întreb de unde un alt primar, din

PARTEA LITERARĂ.

O VIAȚĂ PIERDUTĂ.

(Urmare)

Picioarele abia îi mai țineau, capul îi era greu și cuțitul îi căzu din mîna descleștată. El intră încet în grajd, se apropiie de Carlan, îi coprinse grumazul cu amîndouă brațele și remase plîngînd ca un copil, eară calul gemea încet de durerea stăpînului său nenorocit.

VIII.

În ziua următoare Moș Marian găsi pe fiica-sa dormind un somn adînc și copilăresc. Încet, pe virful degetelor se apropiie de pat, apucă mîna ei și o atinse cu buzele.

Iorgule! ah, cât sunt de fericită! — șopti ea prin somn.

Bătrînelul îi privi cătă-va vreme

la fața palidă și liniștită, apoi eși cu un suspin greu din casă și se așeză la scări.

Soarele era sus, când Sevasta s'a ivit în ușă. Vîzînd pe tatăl-său, ea grăbi la dînsul veselă, aproape sburdalnică.

Te-ai supărat? — îi dîse ea, apucându-l de mîna și ducîndu-l spre odaie.

Nu m'am supărat, fata mea, — îi răspunse bătrînelul, îmî pare bine, că ai putut dormi.

Mai mult el nu putu grăi.

Da! am dormit bine, și mă simt veselă, dîse ea turburată. — Dar tu vei fi flămînd.

Nu, am mîncat, — zise el așezîndu-se.

Ochii lor se întîlniră și nu mai putură vorbi.

Ea începu să așeze prin casă, eară el remase neliniștit pe scaunul său.

Nu ești? — îl întrebă ea mai tîrziu.

Nu! — răspunse el cam silit; — nu sunt tocmai bine și Carlanul schiopătă de un picior.

Cat e de bine, — strigă ea apropiîndu-se de dînsul și puindu-i mîna pe umăr. — Atunci poți veni cu mine.

Ești? — cu tine? — întrebă Moș Marian redicîndu-se uimit și îmburcurat. — Dar unde?

La Casandra și Anica, apoi să ducem florile și porumbelul.

Bine, fata mea, prea bine! — grăi privindu-o cu ochi înveseliți.

După amiază-zi Moș Marian eși cu fiica-sa în oraș.

Nici când nu s'a simțit mai fericit de cât în vremea, ce străbăteau ulițele unul lângă altul.

El a fost îmbrăcat cămașa curată, peptarul strîmt, a fost încins șerparul împodobit cu flori de fir, eară ea, de sus pînă jos, era în negru, numai brobodul, ce îl avea pe cap, era alb. Haina ei și scurteica de pe

trup erau croite cu îngrijire și alipicios, în cât la ori-ce mișcare ochiul par-că vedea strebătînd la vedere viața înveluită într'ensele. Era peste puțină, ca cine-va să treacă pe lângă această pereche de oameni, fără ca să și oprească privirea asupra lor. El un bătrîn cărunt, cu ochii veseli și cu obrajii rumeni; ea o femeie tînără cu părul negru, cu privirea îngreunată și cu fața albă ca marmura poleită.

Sevasta apucă brațul bătrînelului său părinte, se răzema de dînsul și ast-fel braț de braț ei își urmară calea pînă la Casandra, de la ea la Anica și de la Anica la prăvălia, unde Sevasta vindea lucrul mînelor sale. Pretutindenea bătrînelul se simțea bine-vîzut și se bucura de buna primire a oamenilor.

În toată vremea atît Sevasta, cât și Moș Marian erau veseli și vorbăreți.

Îndată însă, ce se apropiară de

casă începură să fie tăcuți. Pe când sosiră acasă, în odaie era întunec. Sevasta cădu obosită pe un scaun, eară bătrînelul o privi cătă-va vreme, apoi se apropiie de dînsa. și îi cuprinse grumajul cu brațul.

Nevinovatul meu copil! — dîse el cu glas înădușit.

Sevasta privi înspăimîntată în fața lui.

Mărită-te, Sevastă! — grăi el, — mărită-te.

Ea se ridică rîpede și remase cu privirea ațintită în ochii lui.

Mărită-te după Costan! — dîse el fricos și aproape înspăimîntat de cuvintele, ce a rostit.

Sevasta se aruncă cu un țipet în grumajul lui și își ascunse fața.

Iartă-mă, tată! — șopti ea! — Iartă rușinea, ce și-am făcut.

(Va urma).

altă comună, unde același proprietar ar avea asemenea dreptul să fie înscris, de unde acel primar de la cea-laltă comună ar putea să știe că acel proprietar este înscris și în altă comună și de unde chiar proprietarul ar ști că este înscris în mai multe comune?... Prin urmare, după ce consiliul comunal de reședință, prin înțelegere cu toate celelalte consilii comunale, formează listele, este dator consiliul reședințial să publice acele liste pentru colegiile 1, 2 și 3."

Toți oratorii opozițiunii, d. Carp, d. Cogălniceanu, d. Lahovary sprijină acest amendament, iar domnul Brătianu veni la rândul său și se uni cu oratorii opozițiunii.

Etă ce dădea d-nu Carp :
"Am cerut cuvântul ca să sprijin și eu amendamentul d-lui Lapatti și am câte-va cuvinte de adăgit, ca să vă pun înainte un argument în privința permanenței listelor, pe care d-lui l-a uitat.

"Se vede că primarii n'au înțeles ce va să zică permanența listelor, și au gândit că este de ajuns să nu afișeze pe cine-va la timp ca să și pearză dreptul, acel cine-va, d'a lege.

"Eu socotesc că această listă să fie afișată la primărie, pentru ca un alegător care ar fi fost șters din eroare, să reclame înscrierea și la timpul alegerii să probeze năntea colegiului alegătorilor cum că el și a făcut datoria și este într'adevăr alegător.

"Aceasta o dăc, fiind-că mi s'a întâmplat o împrejurare în această cestiune; am fost înscris între alegătorii colegiului întâi și consiliul comunal a găsit de cuviință să mă ștergă din acea listă și împreună cu mine și pe alții, și când a venit timpul alegerilor, primarul a trimis uă listă în care erau numai șase alegători din cei trei-zece și cinci; toți cei alți erau șterși. Ne-am dus la primar și l-am întrebat pentru ce ne-a șters, ne-a dăc să ne ducem la comuna noastră unde avem proprietăți, să vedem că pōte vom fi scriși acolo. Eu m'am dus la comuna meași, cerând liste din 1866, acea listă nu se mai afla acolo."

D-nu Cogălniceanu :
"Vă rog, d-lor, fiți cu mare luare aminte în privința amendamentului d-lui Lapatti. Amendamentul d-lui Lapatti este cheia alegerilor. De veți respinge acest amendament, credeți-mă că lăsați alegerile în mâna prefectilor și primarilor. Iată, d-lor, ce știu eu, mai ales dincolo peste Milcov; nici un primar n'a înțeles spiritul și pot dăc chiar textul legii; totă greșala legii este c'a uitat cuvântul central său de reședință. — și în loc d'a dăc consiliul comunal de reședință, a dăc consiliile comunale.

"Această omitere a singurei fraze de reședință a avut de efect că fiecare primar, fie urban sau rural, a făcut liste speciale. Hei bine, să vedeți ce s'a întâmplat acolo; s'au făcut liste așa : alegătorii din colegiul I au fost unul sau doi, din colegiul II doi sau trei, din colegiul III nici unul și colegiul IV nu intră în categorie. Cum era să se reclame? Când mergeai la comuna de reședință, acolo nu găseai nici o listă. Căci primarul ce dăc ?

"El care nu se ținea de lista permanentă a anului trecut, dăc : "Așteaptă să vină de la comună." Dăc când vinea? Vă pot încredința că în județul mediu, județul Fălciu, a urmat corespondența și trimiterea de liste electorale până în Septembrie. Am văzut chiar și în Octombrie, când se făceau alegerile, viind primarii din comunele rurale și înscirind, când ca proprietari mari, când ca advocați, când ca comercianți și cele altele; am văzut oameni cari veniau să fie înscirși fără rușine în colegiul I fără să fie proprietari mare, în colegiul II fără să fie proprietar mic, în colegiul III ca avocat și în colegiul IV ca țeran, și când n'au fost admisi, au protestat, și protestarea figurează în dosare.

"Așa deardă, iată cum socotesc să se dăc : consiliul comunal de reședință trebuie să ia lista permanentă a județului întreg din anul trecut

și să țină corespondența în termenul prescripș pentru omitere sau adăgare, și apoi să afișeze lung și lat lista alegătorilor din județul întreg, pentru ca să știe alegătorii din colegiul I unde să reclame, asemenea și alegătorii din colegiul II și III. De unde știu eu, bună-oară, ce se petrece la Bănăsa, Văcăresc sau Dobreni!"

D-nu Lahovary :
"D-lor, fiind-că avem ocaziunea să interpretăm legea electorală, eu vă rog să priimim amendamentul d-lui Lapatti și să deslușim într'un mod precis și definitiv ce se înțelege prin această espresiune, de formarea listelor. Dăc nu vom desluși această cestiune, eu, d-lor, vă dăc că putem de acum să luăm doliul, ca să zic așa, a reprezentățiunii sincere a opiniilor din țeara; dacă nu deslușim ce va să zică formarea listelor, liste electorale, publicare de liste electorale, putem dăc că această operațiune va fi lăsată arbitrarului și va deveni o operațiune foarte necesară, foarte abilă și care va fi nedeslipită de știința de a guverna; în fine vom vedea că listele electorale se vor forma prin o preocupare de partid, prin o preocupare de interese politice sau de mai multe ori de interese miserabile și locale. Aceasta ar da loc la abuzuri neașteptate cari în alte țări ar speria chiar imaginațiunea.

"Voiți să aveți o listă sinceră, adevărată, care să coprinză pe cei cari sunt în drept să fie alegători? Ei bine, observați că mai întâiu, cum a dăc foarte bine d-nu Cogălniceanu și d. Carp, primarii nici chiar ai orașelor de reședință n'au băgat în seamă, sau n'au voit a băga în seamă un articol din legea electorală, care zice că legile electorale sunt permanente și definitive. Ce se face, d-lor? Un primar, mai tot-de-una vă asigur, vă asigur cu pucina la orașele din provincii nu se mulțumesc de a revizui ceea ce se chiamă listele electorale în fiecare an, adevăc de a face o operațiune mărginită, de a șterge câțiva cari din împrejurare au atunci dreptul, precum când cine-va s'a îmbogățit sau când un tēner a ajuns la vârsta legală.

"În loc de această operațiune simplă, de cancelariă, de administrațiune, se face în fiecare an o țesătură savantă : fie-care administrațiune ca să zic așa, și care la noi este foarte schimbătoare, ia acele liste electorale și procede la refonta lor completă. Căci sunt preocupățiunile, ideile, cari derig pe administrațiune sau pe primar în asemenea refontă? Puteți să vi le închipuiți, le știți mai bine de cât mine; nu voi osteni dară pe onorabila Cameră.

"Va să zică să facem să priceapă primarii că formarea listelor electorale nu va să zică refonta lor; că ei n'au dreptul de a decide cari sunt acei cari au drept de a fi alegători, și prin urmare să știe ori cine că nu primarul ci condițiunile legii l' face alegător, că nu este alegător din buna voință a unui primar de sat sau de oraș, dăc prin voința legii, când are condițiunile ce i se cer.

"Acest adevăr elementar, nu s'a răspândit încă în țeara noastră, din nenorocire, mai cu seamă în districte.

"Al doilea adevăr tot așa de trist este încurcătura de atribuțiuni cari există între consiliile rurale și acele ale orașelor de reședință, este o lucrare care nu s'a deslușit încă bine. După mine aceasta trebuie să fie în organizarea listelor, o lucrare centralizată, o lucrare de o singură autoritate, care să aibă în sfârșit un cap ôre-care. După mine nu consiliile comunale, ci primarul consiliului comunal de reședință întocmesc listele, el le publică, el le revizuesce, la dăc să reclame, la dăc să judecă, în contra lui se face apel și recurs în Casațiune.

"Și ce sunt consiliile comunale pe lângă dăc? Sunt, ca să dăc așa, ca niște agenți subalterni, cari dau reinsemnămintele, cari dau materialul pe care se zidesce acest edificiu, o listă electorală. Această lege însă se interpretă după voință, după anarhie, câte o dată se aplică tut'un fel și altă dată în alt fel, după per-

sone. Este o nenorocire această, dar trebuie s'o spunem : sunt persoane cari se șterg fără drept din listele electorale. Și știți, d-lor? Eu sunt sigur că mai nici o dată nu s'a aplicat art. 42 din lege, adică nu cred să se fi făcut cunoscut vre o dată aceluia care s'a șters din liste, cel mult în trei zile cum zice legea, și vedeți că în cazul acesta nu este nici o sancțiune. Când cine-va se duce să reclame pentru ce l'a șters, i se respunde : "Primarul te-a șters, și acum a trecut timpul de reclamare." Dacă zice apoi : "De ce nu m'ai afișat cunoscut?" i se respunde : "Cum era să te înștiințez când d-ta zeși în cutare loc tocmai în București sau pe vârful munților?" Dacă mai întreabă de ce nu s'au afișat listele, i se respunde iar că s'au afișat în cutare comună, în cutare vârf de munte.

Spunând acestea, nu vorbesc de loc pentru guvernul actual, nu am nici un spirit de opoziție, ci numai în interesul demnității reprezentățiunii naționale, căci noi, d-lor, eșim din alegeri și alegerile es din liste. Nu trebuie să lăsam ca în viitor sursa reprezentățiunii naționale să eșă așa de necurată, să eșă din asemenea arbitraritate, provenită de multe ori din reaua credință. Nu trebuie să priimim a se face refonta listelor, când legea ne spune că se face numai revizuirea lor.

"Acestă reformare de liste nu se face nici odată cum prescrie legea, și de aceea încă odată zic : pēnă acum legea electorală în privința confecționării listelor este o literă mōrtă.

"Maniera cum s'a esplicat până acum legea, este izvorul celor mai scandalōse abuzuri....

"Trebuie să aplicăm legea în spiritul ei, să dăcăm că consiliile rurale nu fac de cât o listă pregătitoare și că totă onōrea, sarcina și răspunderea este pe seama consiliului comunal de reședință al districtului; negreșit, dăcă acesta a primit reinsemnămintele false, nu este vina lui, dăc cel puțin afișarea listelor în orașele de reședință va avea timpul să reclame la tribunal și la Curtea de Casație.

"Dăcă nu vom lua precauție în privința această, vă declar încă o dată, va fi o anarhie, o destrămare și nu putem suferi ca reprezentățiunea națională să eșă din asemenea arbitrarități și ilegalități."

D-nu Brătianu :
"Atât eu cât și onorabilii mei colegi după banca ministerială, precum și amicii mei politici, susținem această de la începutul aplicării legii. Consiliile comunale rurale au mers și mai departe de cât a dăc d. Lahovary; ele au dat sentințe judecătorești, au dat dreptul de alegători mari în urma afișării listelor și în urma contestațiunilor. În tocmăc ca Curtea de Casație. Prin urmare, d-lor, ađc când suntem toți convinși, să nu mai discutăm, să votăm toți în unanimitate."

Etă deardă propriaie cuvinte ale d-lui Brătianu.

Sub guvernul conservator listele preocupară pe opozițiune mai cu seamă în 1875 când trebuia să se aleagă în cursul anului, noua Adunare.

D-nu Agarici în ședința de Ianuarie adresă o interpelare d-lui Lascăr Catargi și acesta conform cu dorința exprimată de Cameră dete o circulară cu data de 15 Ianuarie în care stabilește cinci puncte care, deac ar fi observate, ar asigura legalitatea alegerilor în țeara noastră.

1. Obligațiunea pentru consiliul orașului de reședință de a publica o listă generală la 15 Ianuarie cuprinzând pe toți alegătorii județului.
2. Publicarea acestei liste întâiu la orașul de reședință — al doilea în toate comunele districtului.
3. Dreptul de contestațiune atât la comuna rurală cât și la comuna de reședință în cele trei săptămâni ca să fie la îndemâna tutului.
4. Competința exclusivă pentru a judeca a consiliului de reședință.
5. În fine principiul că listele sunt permanente și că nici un consiliu n'are dreptul de a șterge de la sine pe

vre-un alegător fără o contestațiune în regulă.

Acestă circulară arată că a fost de leale intențiunile guvernului conservator.

Câte-va zile în urmă, D. Lascăr Catargiu fiind interpelat de d. Manolache Costache în privința unei întârzieri ce se făcuse în publicarea listelor la Bărlad din cauza întârpuțiunii comunicațiunilor (se știe iarna grea ce a fost în lunile Ianuarie și Februarie 1875), d-lui respunde că crede că termenul de 3 săptămâni în acest caz curge de la data publicării efective, și d. Manolache Costache se declară satisfăcut.

Etă deardă precedentele în această cestiune. Atât guvernul roșu cât și guvernul conservator n'au sprijinit practica "publicării fracționate și clandestine a listelor prin sate, așa în cât falsificarea să fi asigurată și controlul cu neputință. Și cu toate acestea, acest sistem de amăgire s'a aplicat pe scara cea mai întinsă sub ministerul d-lui Brătianu în 1868 și astăzi cu a doua ediție reîncepe din nou. La Neamțu, la Putna, la Valcea etc. listele nu sunt publicate pēnă astăzi, sau cele ce sunt, sunt numai ale orașului, proprietarii cu "mii de galbeni venit" sunt șterși din col. I și înlocuiți prin oameni care au d'abia o sută și mai puțin; contestațiunile sunt, cum am arătat, cu neputință. Primarul de Bărlad, D. C. Costache, și-a dat demisiunea motivată în urma unor asemenea ilegalități. Etă starea de lucruri și pe aceste sincere baze d. Brătianu va propune mâne M. Săle să se adreseze la acest corp electoral, care să judece între d-lui și adversarii săi politici!

DIN AFARA.

Rusia. Mai multe ziare, între care cu deosebire "Deutsche Zeitung" și "Allgm. Ztg." se ocupă mai din adins de starea armatei de sud. Se susține, că efectivul acestei armate a fost urcat la 280.000 și că în curând va fi urcat chiar la 300.000 oameni, bine echipați și prevăduți cu toate cele necesare, în cât în tot momentul sunt gata de plecare. Aceste s'ar contrazice întru cât-va cu nota circulară a Rusiei, care, precum îndeobște se crede, nu dă de fel destule motive de bănuială. Trebuie știe însă să se dea notei rusești înțelesul, pe care l' dau Rusii și atunci vom găsi poate că cele două fapte într'adevăr numai pare a se contrazice.

Unul dintre principalele ziare rusești, "Golos," apreciază nota lui Gorciacoff prin următoarele cuvinte: "E greu a pune puterilor Europene o întrebare în mod mai clar și mai categoric. Acum nu mai e cu putință a răspunde prin sovăituri și cuvinte nedeterminate. Astă dată cabinetele puterilor apusene, chiar și dac ar dori, nu vor putea răspunde cu fraze generale. Chiar nici acea nu mai e cu putință, ca ele să caute a refusa un răspuns direct sub pretest, că nu cunosc îndestul intențiunile Rusiei. Vorbind fără rezervă, cabinetele europene știe pe deplin lămurit, că guvernul Rusiei este hotărât a nu suferi ca refuzul Porții, care este o vătămăre pentru Europa întregă și o amenințare pentru pacea Europei, a nu suferi ca acest refuz să rămăie fără de a urmări; în acest sens do-rește însă a procedea împreună cu celelalte puteri.

Cabinetele acestor puteri vor avea acum să răspundă : dacă ele sunt hotărâte a rămăie și mai de parte unite cu Rusia și a întrebunța mijloace silnice contra Turciei, — ori voesc să rămăie în neactivitate. În cazul, când ele ar refusa a mai face încercări pentru pacificarea orientului, Rusia va procedea singură la rezolvarea cestiunii."

Austro-Ungaria. Demisiunea cabinetului Tisza a fost primită și Baronul Sennyet a fost însărcinat cu formarea noului minister. Sennyet e astăzi capul partidului conservator, aristocratic, poate chiar reacționar. Cel puțin, în mai multe rânduri el nu s'a sfii a mărturisi, că între anumite împrejurări ar fi contra qua-

lismului și pentru deplina unitate a Imperiului. Tocmăc aceasta însă ne face să credem, că li va fi foarte greu să alcătuiască un minister și cu atât mai greu să se susție față cu dieta din Pesta, în care partidul conservator nu are de cât puține voturi. El nu se va putea dar susținea de cât fiind susținut de Tisza. Ziarele din Viena atacă însă pe Tisza tocmai pentru că ar fi lăsat în urma sa o situație atât de încurcată, în cât ori-ce alt minister să devie peste putință. "Deutsche Zeitung" organul partidului german, merge chiar până a califica situațiunea de rebel civil, ori cel puțin de o stare, care prea puțin se deosebește de rebelul civil.

După depeșele sosite în zilele din urmă, ori-ce combinațiune ministerială a devenit peste putință, eară Tisza a reînceput negocierile în cestiunea băncii. Ori-cât de mult ne-ar surprinde aceste sciri, ele se potriveșc cu starea critică în care este Ungaria.

După o altă serie de depeși nici nu este adevărat, că demisiunea cabinetului Tisza ar fi fost primită și că Sennyet ar fi fost însărcinat cu formarea noului cabinet. Aceste deosebite sciri însă mai mult de cât ori-ce altă ne încredințază despre confuziunea generală, în care ad intrat afacerile în Austro-Ungaria.

Englitera. Marchisul Salisbury a făcut parlamentului împărțării în cestiunea orientală. Deja în instrucțiunile date Marchisului Salisbury Lordul Derby mărturisește, că nu crede Poarta capabilă a introduce reformele binefăcătoare. Salisbury spune, că, petrecând în Berlin, împăratul Germaniei l'a făcut aproape asemenea mărturisiri, recunoscând, că politica Rusiei se justifică prin asuprirea populațiunilor creștine din Turcia. Impăratul Austriei i-a declarat, că interesele Austro-Ungariei sunt identice cu ale Engliterii; eară Melegari l'a încredințat, că Italia ar fi contra ocupării provinciilor res-culate prin trupe streine. Discuțiunea, ce s'a urmat în parlament, nu ne este încă cunoscută; fără îndoială însă, ea va arunca multă lumină atât asupra atitudinii parlamentului engles, cât și asupra întregii crize orientale.

Imperiul Otoman. Midhat Pașa a sosit la Brindisi. Se pretinde că la sosirea sa a declarat, că numai în urma unor intrigi personale Sultanul s'a hotărât a-l exilia și că prin urmare exiliul său nu are nici o însemnătate.

De alt-mintrelea căderea lui Midhat Pașa a făcut chiar în Constantinopol foarte rea impresie, în cât de pe o zi pe alta rechiământarea lui devine tot mai probabilă. După o corespondență a ziarului "Allg. Zeitg." încă de pe acum se vorbește în Seraiu, că Midhat Pașa nu a fost exiliat de cât pentru de oamdată și ast-fel publicul se prepară pentru rechiământarea lui.

SENATUL

Ședința de Marți 1 Februarie 1877.

Ședința se deschida la orele 1 și un sfert p. m. sub președnția d-lui I. Ghica fiind prezenți 42 domni senatori.

Pe banca ministerială : d. ministru instrucțiunii publice și d. ministru de Esterne.

Sumariul ședinței precedente se adoptă după o mică rectificare propusă de d. Cămiărășescu.

O petiție a unor profesori se trimite la comisiuni.

D. ministru de Finanțe citeșc un proiect de lege financiară care se va tipări de urgență.

D. Cămiărășescu anunță o interpelare d-lui ministru de Finanțe : care e cauza de nu se eșecută banii datorăți de unii proprietari, Statului, care este în mare penurie.

Se dă 3 zile d-lui ministru pentru a răspunde.

La ordinea zilei sunt mai multe interpelări.

D. Cogălniceanu cere intervențiunea ordinii zilei spre a și dezvoltă interpelarea sa, și se primesc.

D. Cogălniceanu luând cuvântul, dăc că trebuie luată în considerare mai întâiu o cestiune, relevată ieri de d. ministru de

Esterne și d-sa în această privință va fi cât se poate de obiectiv, iar dacă discuția va lua o turnură subiectivă, și d-sa se va servi de armele legale, de care dispune. Eu am fost tratat, zice d. Cogălniceanu, de autoritate, calificare, ce n-o resping, căci autoritate trebuie să fie; că sunt mare Vizir și altele, la căci am răspuns. În însă să mi devolt acum interpelațiunea, la finalul lui Februarie cari acum un an s'a călcat un art. din legea instrucțiilor și consecințe triste a avut.

D. ministru de Esterne a dis, că la 1865 am fost demis de Domnitor. Am fost de multe ori ministru. Am fost luat de d. Radu cu forța, furat de la moșie și n'am alergat după putere. Domnitorul și-a schimbat ministerul voinde să aducă la minister pe un om blând, pe d. Bosianu. Eu mi-am dat demisia, căci n'am fost curtesanul nici unui domn, de și domnul d'atunci a fost un mare domn (aplause).

D. președinte. Interzice aplausele și agomotul.

D. Cogălniceanu. Am fost la înmormântarea aceluia domn; scii toți cum m'am purtat; au fost însă și oameni cari n'au respectat nici lacrimile morții, nici durerile unei nobile vădave!

Cetesea apoi interpelațiunea sa despre degradarea morală și materială a universității din Iași, cu toate punctele seale (este cuoscută) face apoi scusele sale d. ministru de Instrucțiune publică pentru că l'a pus în necesitate să vie bolnav în Senat; dar și d-sa a fost în această poziție față cu d. ministru de Esterne. Ași fi fost pășunitor față cu unul însă lângă d-l ministru de Instrucție se află cel de Esterne care este competent în chestiune, ca profesor de 17 ani la acea școală. La toate interpelările a fost d. Ionescu ca senator sau deputat — de aceea am stăruit a desvolta interpelarea.

D-lor senatori; generația bătrână își va aduce aminte că a fost un timp când am dis toți „unirea” cu bucurie, cu entuziasm, de și Moldova era să pierdă, însă Statul, naționalitatea să câștige; s'au făcut toate sacrificiile, a voit însă cel puțin ca Iașii să fie reședința minții, a științei, în locul tronului și apalatalui; în capul tuturor să punem universitatea de Iași. D. Cuza a inaugurat acea universitate, dicend: patriotism, progres, prudență; acea universitate n'a avut de cât doi adversari: Dr. Davila care credea că va perde școala sa de medicină, nu acus ci constat; S. D. Ionescu care condamna universitatea de Iași. D-sa apoi a intrat ca profesor fără grade academice însă fiind bătrân și capabil a fost bine venit; n'am negat meritele nimerul, am dreptul să vorbesc, căci am o mică părțică la fondarea Universității. Cogălniceanu ca ministru, Alexandrescu ca director.

Are și un apărător Universitatea; d. Șuțu la serbarea aniversară în discursul său, a fost drept pentru un mort și pentru un viu (citesc acel discurs) arată cum a progresat Universitatea, fără facultate de medicină și de teologie; espune importanța teologiei și a instrucției mai dezvoltate a clerului în genera, care ne lipsește căci în teologia din Cernăuți trebuie să se învețe nemțește. Cu timpul Constituțiunilor a intrat politica în Universitate; după drept, conform Constituțiunii, însă cu condiție ca Universitatea să fie și pentru studenții iar nu numai pentru profesori, cari acum sunt senatori, deputați, ingineri etc. etc, jumimea reclamă lumină, prelecții, părinții reclamează și profesorii se dosin după Constituție; este însă o datorie sau un drept a fi deputat, senator? Cu sila va face senator? Voese să fie director, senator, inginer — totul; însă profesorul este apostol și nu e compatibil cu cele-lalte mandate și funcțiuni! Nimenul nu'l vine mandat ca o coroană triumfală, ca eroilor din vechime; toți trebuie să alergăm, să luptăm.

Voi citi o dezbaterie urmată după interpelarea d. Ionescu către ministrul Instrucțiunii Publice sub Ghica-Vodă. Aci d. Ionescu admitea ca bine că s'a fundat Universitatea și să se facă 2 rânduri de profesori: titulari și agregați; — este foarte caracteristică interpelarea tot din Ianuarie ca acum (citesc interpelarea d-lui Ionescu, care zicea atunci că Universitatea perde prin aceea, că profesorii primesc alte mandate) arată cum s'a fundat Universitatea din Cernăuți contra romanismului și Universitatea din Iași a perdat lumina.

Acolo profesorii stău la postul lor; nu alergă după funcții și mandate pe la Viena (aplause). Care era datoria oamenilor voștri în fața acestui stabiliment strein rival? Trebuia să stea la postul lor ca avantgarda romanismului, să lupte contra rivalului; (aplause); făcut'au aceasta?

(citesc mai departe din dosar interpelarea d-lui Ionescu, analoagă cu cea de astăzi a d-lui Cogălniceanu) ministru de atunci a zis; mă supun controlului d-lui Ionescu senator, dar și d. senator să permită a fi controlat de ministru cum se poartă ca profesor, cum își face datoria, (citesc corespondența între d. Mărzescu ministru și A. Miclea rectorul Universității din Iași în privința absențelor d-lui Ionescu la 1866—67—68—69.) Ce a fost atunci cu alți profesori mult mai slabi, mai indiferenți, dacă d. Ionescu cu talent, conștiințos a putut face atâtea absențe? Ce au putut învăța școlarii? (Citesc răspunsul d-lui Ionescu către ministru) d. Ionescu ne spune deci că făcea în toate zilele prelecții ca să compenseze pe cele negleșite, însă la Universitate nu se face așa, nu se îndoaie studenții cu învățătura de odată, repede: săriți bușii la învățatură că trebuie să mă duc iar la bucurie și ci trebuie regulat a se face prelecțiile, dând timp studenților să mediteze. Vedeti dar că d. Ionescu cu tot talentul său oratoric nu s'a apărut bine. Spune apoi cum Senatul a dat blam d-lui Maiorescu pentru persecutarea profesorilor ca d. Danieleanu etc; i s'a imputat d-lui Maiorescu că a esersat un control afară de lege. Răul însă a crescut, în cât toți ne-am îngrijit și d. Leca în Cameră a făcut o interpelare ca a mea (citesc interpelarea) să cere desființarea Universității, că nu sunt elevi; voiți arăta că se desființează pentru că profesorii nu sunt profesori! (citesc mai departe.)

Cine ținea acestea în Cameră este un coreligionar, din majoritate, d. col. Leca (citesc răspunsul unui profesor la interpelarea d-lui Leca în Cameră). Vedeti că d. profesor Climescu regretă că vede Instrucțiunea angajată în lupte politice (citesc cauzele răului espuse de d. Climescu relativ la legea din 1864) și zice că mai bine ar fi să stea la catedra sa, iar nu a lăsa să cânte encucuaie în școală, (citesc cum d. ministru a răspuns că după constituție un profesor poate fi deputat sau senator) cine poate nega? Dar să văză d. ministru de Instrucție cum se face această! După 30 zile de absențare nemotivată sau nelocuire, nu profesor se privește ca demisionat (citesc că d. ministru Instrucțiunii a zis în Cameră, că profesorii de la Universitatea de Iași, deputații azi, au fost înlocuiți imediat de alți profesori colegi ai lor etc.) și venind la înlocuirea domnului Ionescu prin domn Caragianu. D. Ministru al Cultelor zice că e greșal, iar domn Cogălniceanu zice că ieri a spus adevărul când a zis că d. Ionescu nu e înlocuit și va spune acum de ce nu e înlocuit. Spune apoi cum a cercetat despre starea Universității; s'a adresat la izvor, la tata Universității, la d. Șuțu. M'am plimbat prin acel măreț edificiu la 10 jum. ore; bătea vântul prin spărturi; tucere mormântală; nimeni nicăieri, nici o viețu de om; dacă era noapte ar fi cântat și cucuveica. Unde sunt profesorii? Unde sunt studenții? întâlnesc un amplotat care mi spune că s'au terminat prelecțiunile. La 10 jumătate? Mare minne! M'am adresat inscriș la rector să mi răspundă la întrebările relative. M'am dus apoi la Curte, unde am găsit pe d. Șuțu și d. Ureche profesori, ca judecători, și mi' dăc la întrebare, că au fost la cursuri până la 11 ore. (Citesc apoi ce profesori și câte ore au); cel cari au mai multe ore sunt din patria lui Lazar, sunt transilvăneni; ceil'alți au câte 3 ore pe săptămână, (trece apoi la stndenți arată ce funcții mai ocupă toți acei profesori, adică: judecători, ingineri, deputați, miniștrii etc.) Recunoaște că de corect a fost d. Chițu aducend la Universitatea din Bucuresci pe d. Nacu, o capacitate necontestată; însă nu e tot așa și la Iași, unde nici n'a fost. Intrebă dacă cine-va, fie cu capul lui Bismark, Cavour poate fi și profesor, și judecător și suplinitor al altui coleg? Una din aceste este grea pentru comnul muritor, va recunoaște și d. Chițu care este un demn ministru, trebui să'i dea acest tribut; — apă urmează interpelatorul cu toți profesorii, arătând ce urmări funeste și rele inari are cumulul de funcțiuni). Numai d. Vizantie bine înlocuit, căci școala sa era veduvă de studenți, iar acum este plină, fiind că propune bardul Bucovinii în școală, adică Petrino, care bard zice că Universitatea de Iași nu va putea lupta cu cea din Cernăuți. Se adresează apoi direct către d. Chițu și l' roagă să facă director de Istorie pe acel bard al Bucovinei. D. Cogălniceanu continuă, că instrucția nu scie de politică, de drăpă, de stângă, de centru și revine la vorbele d-lui Ionescu și recunoscând' meritele, zice că n'a avut mai

mare bucurie de cât acum a vedea pe d. Ionescu în rândul oamenilor — adeci ministru (ilaritate) pe d-lui care a sfâșiat cu furie 12 ani pe toți miniștrii; însă când va trece de acele bănci, cred că va fi cu mult mai indulgent. Cine înlocuiește pe d. Ionescu? Nostim. D. Răscanu, fost dascăl la școala din Tătăraș sau Tîrchiilești din Bucuresci! Acesta suplinește pe d. Ionescu, căruia nu'i ajunge la degetul celui mic! Când l'a suplini, întrebă pe d. ministru, care răspunde că după începutul prelegerilor. Nu, dice d. Cogălniceanu, la finalul lui Decembrie (și cetese hârtia secretarului Universității.) Dați afară pe acest secretar acum căci susține contra d-voastră. Acept acum ca Senatul să 'l dea sentința în ce privește Universitatea de Iași, care este subminată mai mult de inimiții interni, de cât externi, și care școala este unicul ban remas din cele puse pe altarul patriei. Acept asemenea răspunsul ce mi se va da de onor. ministru de Instrucțiune, rezervându-mi dreptul de a replica (aplause.)

Ședința se suspendă pentru un sfert de oră. La redeschidere d. ministru de Instr. luând cuvântul, cere scuse dacă nu va fi destul de tare fiind bolnav, spre a răspunde după așteptare la toate întrebările. În realitate, la cele mai multe puncte din interpelare și-a răspuns însuși d. Cogălniceanu prin informațiile sale oficioase. Chestiunea mai gravă este cumulul de funcții și consecințele lui. Răul există il scim toți, însă răul există de când cu legea Instrucțiunii publice. Până acum nici o Cameră, nici un Senat, nici un guvern n'a remediat răul prin articole ce ar fi de introdus sau modificat în lege. Arată apoi că Constituția însăși decretă lipsa profesorilor de la postul lor trimițându-i în Cameră să'u în Senat; că parte prin lacune din lege, parte prin obicei răul a crescut.

D. Tell a destituit pe d. Ionescu și pe d. Maiorescu și aceasta conform legii însă după o interpelațiune a sa. Legea nu spune nimic despre înlocuire; pte unul să fie bine împlinit, altul mai rău; este chestiune de apreciere, ba și de posibilitate, căci legea nu prescrie cum să se facă. D. Maiorescu a reintegrat în posturile lor pe d. Ionescu și pe d. Danieleanu în aplausele Senatului, a Camerei și a opinii publice. Apoi eu să văză să fac ca d. Tell?! Maximum jus, maxima injuria este de multe ori foarte adevărat. Am avut onorea a fi 3 luni colegul d-lui Cogălniceanu; de ce nu m'a luminat d-sa atunci, de ce nu m'a incurajat? Răul vechiu și adanc nu se vindecă de odată; pot eu opri națiunea să nu aleagă pe cine voese? Spune, cum a procedat pentru a reținea pe d. Troni profesor la Iași, cum a cercat să readucă pe d. Șandrea, care a refusat de a lăsa cariera diplomatică și la un al doilea refus il va destitui. — Espune ce este libertatea învățământului în Germania, cum se predau studiile, ce respect și câtă menajare au acolo profesorii celebrii, la cari nu se numără orele, ci se privește intensitatea științifică a prelegerilor. Na doare veldându-ne atacați de chiar părintele Universității din Iași.

Mai departe d. Chițu spune cum s'a făcut suplinirea în regulă a d-lui Ionescu, a d-lui Vizantie, a d-lui Climescu etc. În scurt timp va aduce în Cameră un proiect de lege de a se introduce și la noi profesori agregati, docenți, prin care s'ar remedie o lacună mare din lege.

D. Cogălniceanu întrebă ce dice colegul d-tale de la finanțe?

D. ministru de Culte, dice că este adevărat; suntem săraci, dar se pot găsi mijloce. Termină, dicend că nu cunoșce alte remedii spre a înlătura răul dacă d. Cogălniceanu și Senatul sciu să'l comunice și este gata a face după putință.

Ora fiind înaintată, ședința se ridică la orele 5 și jum., anunțându-se cea viitoare pe a doua zi, Mercuri.

CAMERA

Ședința de la 31 Ianuarie 1877.

Ședința sa deschide la 1 p. m. sub președința d-lui vice președința Al. Sihleanu, prezenți fiind 91 deputați.

Se citește samarul ședinței precedente și se aprobă.

Se acordă un concediu. Se citește comunicatele zilei.

Se procede la votarea prin bile, anulată în ședința trecută, a alineatului din proiectul pentru modificarea legii serviciului sanitar, privitor la medicii de districte, cari sunt a se trece din serviciul Statului în serviciul districtelor, — și rezultatul este: 47 bile albe contra, 23 pentru.

D. M. Costache anunță următoarea interpelațiune:

Adresez interpelare d-lui președinte al consiliului și ministru de interne și d-lui ministru de finanțe, asupra confecționării listelor electorale, în vederea eventualității unor alegeri senatoriale; fapt, care nu numai desminte angajamentele luate vis-a-vis de țară, dar amenință în același timp cu surpriza cu desăvârșire a regimului constituțional și cu distrugerea tuturor elementelor de control prin care s'ar putea încerca îndreptarea situațiunii noastre financiare.

D. ministru de lucrări publice, răspunde, că d. ministru de interne este bolnav și că până la însănătoșare d-sa este însărcinat al înlocui într'un mod însă cu totul oficios. D-sa este convins că răspunsul va fi tot așa de bine primit ca și interpelațiunea, pentru că guvernul este decis a face să se respecte legea și nu va tolera nici o ingerință.

D. M. Costache cere voe a nu'și desvolta interpelarea până pe Joi, când o va desvolta și dacă nu va fi prezent d. ministru de interne.

Camera încuviințează.

D. Furculescu zice, că din cauza neglijenței celor de la „Monitor” se strecoare foarte multe greșeli în procesele verbale ale Adunării. D-sa citează mai multe erori strecurate într'un discurs al d-sale și cere a se face rectificare.

D. președinte răspunde că i se va da satisfacțiune cerută.

D. Dimancea arată, că lipsind mai mulți deputați din această Adunare fără nici un motiv, și făcându-li-se invitarea de a veni, fără ca ei să răspundă măcar la acest act de delicateță a Adunării, propune ca biuroul să pună în pozițiune pe toate colegiile din țară a fi reprezentate în Adunare.

D. președinte esplică, că încă n'au trecut 10 zile de la invitarea ce s'a făcut acestor deputați, și că singura demisia d-lui Candiano este neresolvată de Adunare, conform regulamentului; prin urmare, dacă Adunarea voese, d-sa este gata a pune la vot această demisie.

D. P. Ghica zice că trebuie să avem mai multă considerație pentru espresiunea alegătorilor și să nu fim mai aspri cu d. Candiano, de cât cu alții.

Se cere închiderea discuției și se admite.

D. președinte zice, că și dacă nu se vorbea în această chestiune, biroul ar fi aplicat singur regulamentul.

D. Maniu: Apoi de ce nu l'a aplicat, ca să nu se facă atâtea vorburi de giaba!

Se pune la vot demisia d-lui Candiano, și se respinge.

D. Zugrăvescu observă că la apelul nominal au fost 91 deputați, pe când la votul efectiv mai nainte n'au participat de cât 70. D-sa voeste a ști, deca cel'alți s'au abținut, sau dacă au dispărut de la ședință.

D. președinte esplică că aceasta e natural, fiindcă la apelul nominal, între prezenți se trec și miniștrii și deputații din diferite comisiuni.

D. Furculescu protestă contra procedurii biuroului, care a călcat regulamentul în discuția demisiei lui Candiano, d-sea a cerat cuvântul contra propunerii de a se respinge această demisie și nu i-s'a acordat, dându-se cuvântul numai d-lui P. Ghica, care a vorbit pentru, după care s'a și închis discuția.

D. președinte răspunde că Adunarea întregă a cerut închiderea discuției.

Închidându-se discuția, d. președinte face cuoscut ca d. Leon Eraclide, raportorele comitetului delegaților, a depus raportul privitor la interpretarea legii electorale. (Aplause.)

Se trimite la tipar.

Se continuă discuția pe articole a proiectului relativ la modificarea unor articole din legea sanitară, și după ore care discute în care se introduce mai multe amendamente mai conforme cu bugetul. Mai nainte de punerea votului în total, D. min. de esterne observă, că Adunarea a respins articolul privitor la medicii primari de județe prin urmare acel articol trebe înlocuit cu ceva.

D. v. președinte: Așa deară votul în total se va face peste trei zile.

D. P. Grăditeanu întrebă cum rămâne cu această lege, căci peste trei zile nu se va mai putea face discuție pe articole, ci numai discuțiune generală. Nu se va mai putea introduce atunci nici un amendament.

D. min. de Esterne arată, că ceea ce propune d-sen, este să se suspende această lege, a cărei dezbateri nu e făcută termi-

nată, până când va fi de față d. ministru de Interne.

Această propunere dă loc unei discuțiuni de regulament, la care iași parte mai mulți deputați, și în urma căreia Adunarea adoptă propunerea d-lui ministru de Esterne d'a se suspenda acest proiect de lege până mâine.

D. v. președinte consultă Adunarea în privința ordinii zilei.

Adunarea hotărăse a începe cu indigenatele.

Se da citire raportului pentru indigenatul d-lui doctor, Elia Zografos, care se primește.

Adunarea descomplectându-se, se face un al doilea apel nominal, după care se constata numai 59 prezenți și se decide a se publica numele celor absenți prin Monitor. Ședința se aridică la 3 și jum. ore.

Ședința de la 1 Februarie 1877.

Președința d-lui Al. Sihleanu vice-președinte prezenți 94.

Samarul ședinței de la 24 Ianuarie se aprobă cu oare care observații din partea d-lui P. Ghica.

D. ministru al justiției depune la birou mai multe proiecte: pentru modificarea mai multor articole din legea curții de Casație; pentru suprimarea a câte unui membru și procuror de pe la curțile cu Apel; pentru modificarea art. 286 din procedura penală.

După cererea d-lui ministru, Camera încuviințează urgența pentru aceste proiecte. Se continuă dezbateri asupra proiectului de lege privitor la serviciul sanitar. Se depun mai multe amendamente.

Camera primește unul din aceste amendamente în cuprinderea că serviciul medical al districtelor trece asupra lor. Reținerile pentru pensii ale medicilor se vor verra la casa de pensii spre a li se menține drepturile câștigate.

Acest amendament formează articolul final la legea sanitară, ale cărei modificări se primesc în total cu 54 voturi contra 8.

D. ministru al justiției roagă Camera să nu neglige proiectul privitor la constituirea curților cu jurați, căci se va putea ca în Martie aceste curți să nu se pteă completa, să nu se neglige nici proiectele cari sunt în legătură cu bugetele.

Să dă citire raportului și proiectului de lege pentru autorisarea guvernului de a percepe veniturile după bugetul anului 76.

D. V. Maniu dice că adversarii acestei Camere îi vor cere într'o zi cont pentru că mergem din butie în butie.

D. ministru al justiției dice că guvernul n'avea trebuință să ceară autorisare putea după lege, se urmeze cu bugetul precedent, când cel actual nu e votat.

D. Barilănu cere ca guvernul să facă calcule spre a se vedea dacă bugetul pe 1876 nu e mai scăzut de cât acele pe 1877 care are multe adause. Atunci ar fi mai bine să votăm pe cel de pe 1876.

D. ministru de justiție răspunde că nu se pte constata de d. Barilănu: guvernul e înasufliț însă de dorința pentru iconomie. Luarea în considerare se primește.

Asupra art. 1. d. I. Ionescu dice că Camera a fost chinată în sesiune extraordinară ca să voteze bugetele și încă sunt atâtea luni, și ele tot nevotate sunt, căci ni se cere eredit. Este de părere ca guvernul să urmeze după bugetul scădat de venituri pe care l'a votat deja Camera.

D. Codrescu dice că bugetul de venituri este o simplă evaluare, prin acest proiect se autorisă guvernul a percepe veniturile după bugetele votate în 1876. D-sa crede că se va sfârși o dată cu această stare anormală și se vor vota bugetele.

După aceste esplicări se votează pe articole proiectul pentru autorisare iar în total se primește cu 60 voturi contra 3. Camera trece apoi în secție.

Ședința de la 2 Februarie 1877.

Președința d-lui Rosetti; prezenți 85. Samarul ședinței precedente se aprobă.

Se ia în dezbateri proiectul pentru transacțiunea dintre comuna Ploesci și d. G. Rudovici, prezentată încă de supt ministerul Catargi.

Mai mulți deputați, susțin această transacțiune, alții propun ca Camera să o înlătura și comuna Ploesci să meargă înaintea justiției.

În urma dezbaterilor, se pune la vot luarea în considerare. Votul e nul, de oarece n'a intrunit majoritatea reglementară.

Se ia în dezbateri proiectul pentru abrogarea legii din 1865 care prevede înființare de membri și procurori pe lângă apel.

După mai multe observații din partea d-lui P. Grăditeanu, se pune la vot luarea în considerare și se primește; art. unu se primește fără discuție. Proiectul în total se primește cu 60 voturi și 1 contra.

Se ia în dezbateri proiectul pentru reducerea personalului la grea curții de Casație și a unui procuror de secție.

Proiectul se primește pe articole, dupe ore-care dezbateri, cu neînsemnate modificări: ast-fel procurorul de secțiune, însărcinat ca procuror general va avea lefa de procuror general. De la grea s'au redus primul grafier, șeful de birou și mai mulți copisti.

Proiectul în total nu s'a putut vota, căci mulți din deputați pleaseră.

CURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DEVISE
Bucuresti, 1 Februarie 1877.

VALOAREA	Cereste	Offertia	Precis
Oblig. Rurale 10% 1864	78 1/2	79 1/2	79
egite la sorti	—	—	—
Impr. Oppenheim 8% 1866	—	—	—
Oblig. Domeniale 8% 1871	72 1/2	73	73
egite la sorti	—	—	—
Credit fone. Rur. 7% 1871	—	69 1/2	69 1/4
Credit fone. Urban	—	60	—
Impr. Mun. Cap. 80% 1875	—	120	—
Pensiil (300) dobanda fr. 10	—	—	—
Actiile Căile fer. rom. 5% 1868	—	—	—
prioritati 8% 1868	—	—	—
Dacia C-1e de Assig.	—	—	—
Act. (fr. 500) 8% 1871	—	280	—
Romania C-1e de Assig.	—	—	—
Act. (fr. 200) 8% 1873	—	60	—
Mandate	—	—	—
Impr. Municipale fr. 20	—	—	—
Act. financiare Române 8%	—	—	—
Căile ferate Ottomane	—	—	—
Act (fr. 400) 8%	—	—	—
Renta Română	—	—	—
CUPOANE			
Oblig. Rurale p. Octomb. a. c.	—	96 1/4	—
Domeniale	—	—	—
Fonciare rurale	—	—	—
Comunale	—	—	—
DEVISE			
Paris	—	—	—
Marseille	—	—	—
Braşov	—	9940	—
Amsterd.	—	—	—
London	—	251 1/4	2510
Hamburg	—	—	—
Amsterdam	—	—	—
Viena	—	—	—
Berlin	—	122 1/2	122
Lipsca	—	—	—
Exempt	—	15%	—
Lira Ottomana	—	—	—
Galtiano	—	—	—
Agio c. Argent.	—	—	—

CURSUL VIENEI

Viena, 14 Februarie (st. n.) 1877.

Metalice	62 45
Nationale	67 80
Renta in aur	73 55
Lose	111 —
Actiunile bănece	835 —
Credituri	147 70
London	123 65
Obligaţiuni rurale ungare	73 40
temegvar	71 50
transilvane	71 50
Argint in mărfuri	114 75
Ducatul	5 92
Napoleonul	9 88 1/2
Marc 100	60 80

Uă damă, venită de câte-va zile în țară, care are cunoștință de limba germană, engleză, franceză și piano bine, caută, un loc. A se adresa la Tipografia Thiel & Weiss.

TELEGRAPH, GAZ SI APA

Strada Stirbey-Vodă No. 39.
Stabilimentul Gaudineau, Valle & C-iei, trecând în posesiunea sub-semnaților iuch diu Maii expirat, — D-uu Valle reprezentantul vechii firme, nu măf are nici un fel de amestec sêu drepturi în această afacere.
Anton I. Engels & Teirich.
389,3-1.

LE BOUQUET MINISTERIEL

Prețul 1 Franc.
Se găsește de vânzare la Tipografia Thiel & Weiss. Vândătorii primesc rabatul obicinuit.

DE ARENDAT

MOȘIA CĂRSTESCA, două poștit depărtare de Bucuresti, și 1 poșta de Ploesti, — de la St. George 1877.
Doctoru Turnescu
388,3-1. Bucuresti calea moșilor No. 55.

Un bărbat bine instruit

in toate ramurile fabricațiunei de mașine și in desen, caută un post potrivit sciințelor sele sêu in capitala sêu și la țera. Informațiuni strada Popa-Tatu No. 5. 391-3.

SALA CIRCULUI

Sambătă, 5 Februarie 1877

BALU MASCATU

Musica Militară a Regiment. I-ii sub conducerea D-lui Capelmaestru SCHOLTISCH, va executa cele mai noi arii de Dans și plăcuta bandă de lăutari sub conducerea D-lui SERBAN (fostă sub conducerea decedatului NIȚĂ COLȚATU) va executa cele mai noi arii Naționale și de Salon.
Inceputul la 8 1/2 ore sêra.

THEATRU ITALIAN

Vineri la 4 Februarie 1877
Reprezentatiune extraordinară
IN BENEICIU D-REI ALICE SPAAK
prima donna assoluta și al D-lui
AUGUSTO FIORINI
primo basso assoluto.

DON PASQUALE

Operă comică in 3 acte de Maestro Donizetti.
Spectacolul se va sfîrși cu:

LA GARA D'AMORE

Operă comică intr'unu actă, compusă de maestro Bianchi, intradius pentru D-ra Alice Spaak, D-lor Rampini-Boncori și Fiorini.
Inceputul la 8 ore sêra.

point d'honneur a payer.

Un professeur de langues habitant Bucarest depuis 32 ans, antrefois gouverneur dans plusieurs maisons distinguees, desire de trouver un placement dans quelque famille distinguee à Bucarest en y donnant tous les jours deux heures d'enseignement de français, d'allemand et de calligraphie, il demande à titre de recompense: logement immeuble et toutes les commodités de la maison hormis le blanchissage pour lui et son épouse.
Monsieur Nicolas Butulesco et Madame B. son épouse, ont bien voulu dans leur extrême bienveillance accorder au solliciteur leurs recommandations et renseignements à toute demande y faite.
Les conditions d'arrangements peuvent être stipulées déjà, d'aujourd'hui entre les contractants car les circonstances du solliciteur l'exigent absolument, que pour regler là-dessus ses mesures, son placement ait lieu au plus tard le 15 Mars. Voulant traiter pour l'arrangement de cette affaire, on peut s'adresser aussi directement: Călea Șerban Vodă No. 135. 394,8-1.

RECTIFICARE

Se rectifică cele publicate in „Timpu” No. 4. in „Telegrafu” No. 4 și in „Monitorul” No. 3 pag. 79 din anul curent despre numerele bonurilor acolo indicate, punindu-se in vederea tutolor, că acele numere nu sunt ale seriilor, ci de ordine: căci Numarul seriilor este 65 al tutolor acelor bonuri. afară de acela de 500 lei vechi, indicat sub No. 4314.
Fotake Radovitz.
Pitești, 1877. 392.

WALLER & HARTMANN
BUCURESCI & GALATI
RECOMANDA DOMNILOR AGRICULTORI PENTRU
SESONUL VIITOR
CU PRECIURI SCĂDUTE
Batoade de Porumb
TRANSPORTABILE
de cea mai perfectă și solidă construcție din
Fabrica D-lor CLAYTON & SHUTTLEWORTH
PRECUM ȘI
PLUGURI
DUPA RENUMITUL SISTEM HOHENHEIM

DE INCHIRIAT
cu prețuri moderate
Apartamente, Prăvălie și Localul
CELŪ OCCUPĂ BANCA DE BUCURESCI
in
PALATULŪ „DACIA”
precum și un
APARTAMENT IN FOSTA CASA RESCH
in fața teatrului național
Informațiuni la Direcțiunea Societații „DACIA”

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS
PALATUL „DACIA”
și la toate librăriile din țera
se așă de vânzare:
METODA DE CURA NATURALA
drept contrast la
VĂTĂMĂRIILE PRACTICEI MEDICALE
Singura și sigura pază contra
morțel premature și lăngzeirii cronice de
Aug. Wih. König.
PREȚUL 2 LEI NUOL.
REGULILE
CE TREBUE PĂDITE
pentru a
AJUNGE LA O BATRANETA INAINȚATA
PREȚUL 50 CENTIM.

SOCIETATEA DE ASSIGURARE
AZIENDA ASSICURATRICE DIN TRIEST
FONDATA IN ANUL 1822.
Aducem la cunoștința onor. public, că societatea asigurază
contra daunelor provenite de incendii la clădiri și obiecte miscă-
tore; contra daunelor cauzate prin grindină, și contra daunelor
cauzate mărfurilor transportate pe apă.
Asemena asigură deștre pentru copii in toate combinațiunile
cerute, și asupra casurilor de morțe.
Informațiunile se dă la sub-scrisa agenția generală și la a-
gențiile ei de prin districte
Agent general pentru România
ADOLF WEINBERG
Colțul stradei și curtea vechie (hann roși).

OPERILE MUSICALE
imprintate in edițiunea noastră
THIEL & WEISS, TYPOGRAFI
Strada Lipscani, palatul „Dacia.”

	FR.	O.
CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zizin, Valse pour pianoforte	2	—
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	2	—
FLECHTENMAYER A., Muma lui Stefan, pentru o voce și piano	1	50
GEORGESCU TH., Două suspine, rom. pentru o voce și piano	1	40
Spune, rom. națională, pentru o voce și piano	1	40
KR TOCHWIL A. K., Hora, Vieta României pentru piano	4	—
MADER J. W., România, Quadrille d. Concert pentru piano	4	—
MUSCESCO G., Rânduiala cununei pentru piano	2	—
SPERN L., op. 10. Der Wunsch (Dorința) für Singst. und Clavierb.	1	50
op. 11. Lebewohl (Adio Moldova) Singst. und Clavierb.	1	50
op. 4. Grande Etude pour pianoforte	1	20
op. 17. Hora. Marișora pentru pianoforte	2	—
op. 18. Durerea mi este mare, Valse bril. pentru piano	2	—
op. 19. Viauri Ce de copii, Quadrille pentru piano	1	50
La Favorite, Schottisch pour piano	1	—
Ițib-Polka pentru piano	1	50
op. 20. Apele de la Vacărești, Schottisch pour piano	2	—
VIEUX E., Marche de Cavalerie pour piano	2	—

Tote aceste se vând cu rabat de 25 %.

MAGASINUL
SE AFLA IN CALEA MOGOSIEI N° 20. VIS-A-VIS DE GRAND HOTEL DE BULEVARD CASA GRECEANU
CEL MULT INCA NUMAI 14 ZILE
!! CATRE COMITENTII NOSTRI !!
IN BUCURESCI SI DIN DISTRICTE
Spre a evita spesele cele mari de transport a mărfel nostre, inapoindu-o in străinătate, și in urma comăndilor făcute de comitenți, cari au sosit acuma, ne-am hotărât a mai lăsa filiala noastră in acest oraș încă pentru un scurt timp.
Luând cont circumstanțele cele grele ale situațiunei actuale, am făcut încă o reducere insemnată a prețurilor curente mai jos notate.
Representantul Societații fabriciei de Olandă și Albituri.
PREȚUL CURENT DUPĂ SCĂDEMENTUL DE 45% CU PREȚUL FICSAT.

Batiste a 1/2 duzină		Rufe de Dame	
Batiste de copil a	fr. 1 10	Cămașe cu șnur de chiff. de fr. 3	—
Olandă a	1 80	brod. de chiff. de fr. 3 50 p. la 6 50 m. f.	
Lino	7 —	brod. de olandă	5 — p. la 9 — m. f.
borduse color. și cusute	2 50	de noapte	6 50 — 12 —
(soie écrue) bucata	2 25	Camisone brodate	3 — 7 —
Prosôpe și Servete a 1/4 duzină		de lux	7 — 15 —
Prosôpe de ață curată	fr. 5 —	Pantaloni cu garniture	3 — 6 —
damasc	7 50	broderie	5 50 — 10 —
Servete de masă (ață)	4 50	Șorturi de copil	1 75
damasc	7 —	dame	2 —
fructe	2 —	Fuste de costm. simp.	fr. 5 60 p. fr. 8
Fete de mese a 1 bucată		cu șlepi	6 50 — 9
Pentru 6 persoane de ață curată albă	fr. 4 —	brod.	9 — 15
6	6 —	Rufe pentru Cavaleri	
6	8 —	Cămașe din oxford veritable	a fr. 5 —
12	18 —	Olanda colorată	6 50
12	14 —	de Chiffon alb. simplă	4 50
12	9 50	brodată	6 50
Pândărie și garnituri de masă		Olandă fină	11 —
36 de coți Pândă de casă	fr. 18 —	Pantaloni de pichet de erna	3 75
39	fr. 25 —	olandă	4 50
45	30 —	Diverse	
58	60 —	1/2 Duz. Ciorapi de Dame	fr. 8 50
60	64 —	de lină	9 50
60	84 —	de fildécosse	15
60	100 —	bărbați de lină	9 —
7 buc. Ciorapi de lat	40 —	fildécosse	12 50
Servete de fete de mese		Guleri de Dame	4 50
Pentru 6 mese de ață pândă la 15 fr. cele mai fine		Bărbați	3 —
12	58 —	Pepturi brodate	9 —
		1 Buc. Flanelă	50

Batiste fine franseze de Lino cu broderie adevărate.
Un mare asortiment de garnituri pentru Dame, Manchete și gulere cu prețuri de tot reduse.
Butece de Lino cu margine lată cu nume, brodate.
Chache-nez de mătase și pândă, in tâte culorile, Șwaluri lungi de India și Japonia.
Comandete de prin provinci vor fi executate cu cea mai mare promptitudine.